

Barrie Stevens begint aan laatste hoofdstuk 'Maar in mijn hoofd ben ik net begonnen'

Na ruim 65 jaar in het vak staat Barrie Stevens voor het allerlaatst op het toneel. In zijn eerste solovoorstelling kijkt hij terug op een kleurrijk leven vol liefde, verlies, ambitie en eenzaamheid. Openhartig, kwetsbaar en met de nodige zelfspot maakt hij de balans op. 'Ik ben absoluut geen heilige, maar ik schaam me nergens voor.'

DOOR SABINE KROUWELS
FOTO'S NL BEELD

Na een carrière van ruim 65 jaar staat Barrie Stevens eind juli voor de allerlaatste keer in het theater. In de ontroerende en zeer persoonlijke solovoorstelling *The Importance Of Being Barrie* maakt hij de balans op van een rijk en eigenzinnig leven. Dat hij voor de laatste maal op het toneel staat, geeft een tegenstrijdig gevoel, deelt Barrie met Weekend. 'Het heeft er namelijk niet mee te maken dat ik niet meer kan, dat de koek op is of dat ik te oud ben. Het heeft eigenlijk te maken met geld. Als je niet meer de financiële mogelijkheden hebt om de kosten van zo'n productie te dragen, dan wordt het behoorlijk complex. Ook al speel je een solovoorstelling, je moet een team om je heen

verzamen: een regisseur, een schrijver, locatie, geluidsmensen, noem maar op. Om alles mogelijk te maken, heb je een team nodig. Dat betekent dat je salarissen moet betalen en kosten moet maken. Maar als je op een gegeven moment niet genoeg steun krijgt van een impresario of sponsors, dan wordt het moeilijk. Dan komt er een moment dat je jezelf moet afvragen hoe lang je dit nog kunt volhouden. Daardoor word je gedwongen om een keuze te maken.'

Dat dit je allerlaatste voorstelling wordt, is dus geen vrijwillige keuze omdat je je carrière mooi wil afsluiten. Het heeft eigenlijk een treurige reden: voorstellingen maken is te duur geworden.

'Dat is het zeker. Ik wil hiermee trouwens ook geen vals sentiment creëren of op die manier aandacht vragen, maar het is gewoon de realiteit waar ik mee te maken heb. Kijk, als er een goede fee langskomt die zegt dat ze al mijn dromen gaat waarmaken, dan ontvang ik die natuurlijk met open armen. Maar op 82-jarige leeftijd moet ik ook zo realistisch mogelijk zijn. Dat zit nu in mijn denken en gevoel en daarom zeg ik: 'Dit wordt waarschijnlijk mijn laatste.'

Je laatste voorstelling is ook meteen je eerste solovoorstelling. 65 jaar in het vak, maar nog nooit in je eentje op het toneel. Waarom heb je dit nooit eerder gedaan?

'Ik denk dat ik daar niet klaar voor was. Ik heb al mijn hele leven een minderwaardigheidscomplex, waardoor ik altijd denk dat wat ik doe niet goed genoeg is. Ik ben

een enorme perfectionist en heb altijd gedacht dat ik daar niet goed of sterk genoeg voor was. Door de mensen die ik nu om me heen heb, ontdek ik dat ik veel meer kan dan ik denk. Dat heeft ook te maken met zelfliefde, een thema dat terugkomt in de voorstelling. Jaren geleden had ik daar niets mee, maar op een gegeven moment besepte ik: als ik al niet een beetje van mezelf hou, hoe kan ik dan in godsnaam van anderen houden?! Die bewustwording maak ik nu mee. Ik heb 65 jaar ervaring in dit vak. Misschien is het tijd om te denken: zo slecht is het nou ook weer niet.'

'HOOP MEER VAN MEZELF TE GAAN HOUDEN'

Je doet dus iets wat de jonge Barrie nooit had aangedurfd?

'Absoluut niet! En het heeft ook wel te maken met mijn moeite met het Nederlands. Het Nederlands is een ingewikkelde taal. Ik heb het altijd op een leuke, speelse manier weten te gebruiken, daar hebben mensen ook altijd om gelachen. Maar als je serieuze emoties wilt overbrengen, dan moet dat Nederlands naar een hoger niveau. Daaraan ben ik momenteel enorm aan het sleutelen

en ik moet toegeven: dat is niet eenvoudig. Maar dat is Barrie, die wil dat gewoon overwinnen.'

In de voorstelling blik je terug op je leven en daar komen uiteraard ook liefde, verlies en verdriet bij kijken. Zijn er herinneringen die moeilijk waren om weer onder ogen te komen?

'Nee, niet echt. Wat ik namelijk nu voel is: wat heb ik te verliezen? Wat kan er nog met mij gebeuren in negatieve zin? Je moet ook alle facetten van jezelf durven laten zien en niet alleen maar doen alsof het leven een sprookje is, want dat is het niet altijd. En dat is voor iedereen zo. We hebben allemaal onze ups en downs, onze problemen. Ik ben absoluut geen heilige, maar ik schaam me nergens voor. Er zitten heus momenten in de voorstelling waarop ik terugkijk en denk: oei, ja, dat was ook zo. Dan zal het publiek misschien ook wel denken: zo, dat had ik niet achter hem gezocht. Maar ja, het is aan de mensen zelf om daar iets van te vinden of niet.'

Dat maakt het ook heel kwetsbaar. Voor het eerst solo op het toneel, dat is al kwetsbaar, en zulke persoonlijke ontboezemingen zijn dat ook. Voelt dat spannend?

'De hele voorstelling is kwetsbaar en dat is echt heel spannend. Ik ga door honderd momenten uit mijn leven, vanaf mijn jeugd tot nu. Dat is breed, kleurrijk en sprankelend, maar ook grijs en somber. Vol zelfbewustwording. En dat koppel ik aan fragmenten uit het werk van een idool van mij: de Ierse toneel- en romanschrijver Oscar Wilde. Hij werd in zijn tijd in de Engelse

**'ER IS MEER IN
HET LEVEN DAN
HET DWANGMATIGE
VAN WERK'**

samenleving ten val gebracht vanwege zijn seksualiteit. (Oscar Wilde werd in 1895 veroordeeld voor zijn homoseksualiteit. Hij zat twee jaar in de gevangenis, red.). Maar het werk dat hij heeft gemaakt en zijn talent worden nog altijd erkend. Zijn stukken worden nog gespeeld op Broadway in New York en in het Londense West End. Dan heb je duidelijk iets achtergelaten. Dat meng ik met mijn eigen voorstelling, bijvoorbeeld wat hypocrisie met mensen doet.'

De titel van je voorstelling, *The Importance Of Being Barrie*, is een duidelijke knipoog naar een bekend toneelstuk van Wilde, *The Importance Of Being Earnest*. Is 'Being Barrie', Barrie zijn, altijd makkelijk geweest?

'Nee. Ik denk dat ik altijd te veel het gevoel heb gehad dat ik iedereen tevreden moest stellen en het naar de zin moest maken. Ik moest altijd doen wat anderen van mij wilden. Misschien had ik meer nee moeten zeggen of een aantal dingen niet moeten doen. Maar ik was te veel bezig met mijn ambitie en de wens om iets van mezelf te maken. Ik denk dat dat op enig moment niet genoeg in evenwicht was. Nu ben ik op een punt dat ik dat wel kan doen. Nu ben ik oud, wijs en volwassen genoeg om voor mezelf te kiezen. Maar je moet je sporen verdienen, dat blijf ik ook tegen iedereen zeggen. En ik denk dat ik dat wel gedaan heb.'

Je bent nu 82. Ouder, wijzer en volwassener, zoals je zelf net zegt. Je allerlaatste voorstelling staat voor de deur. Hoe voel je je over het idee dat je toch een beetje de laatste fase van je leven ingaat?

'Ik ga nu inderdaad m'n laatste stukje leven invullen en inkleuren. Dat is best gek. Straks valt mijn werk, dat ik zo leuk vind en waar ik zo veel van hou, ineens weg. Ik denk dat ik dan wel meer zou willen reizen. Ergens heen gaan en dan zie ik wel hoe lang ik daar blijf. Eigenlijk ervaren dat er meer is in het leven dan dat dwangmatige van werk. Maar werk neemt ook een bepaalde eenzaamheid weg en kan er bijvoorbeeld zijn op momenten

dat je dierbare mensen in je leven verliest. Dat waren momenten waarop ik mijn agenda pakte en dacht: mooi, er staat van alles vast, dan zit ik goed.'

Was werk in die zin soms ook een soort uitvlucht?

'Zeker, dat gevoel heb ik soms wel gehad. En dat is ook een van de redenen waarom ik het straks ontzettend ga missen. Ik denk dat ik met een enorme weemoed en melancholie terugkijk op hoe snel het leven voorbij is gegaan. Op het moment zelf ervaar je dat helemaal niet zo, maar op een gegeven moment kom je op een leeftijd dat je denkt: jeetje, ik ben ineens 82 geworden! Dat is zo'n raar gevoel. In je hoofd ben je net begonnen, maar het is alweer voorbij. Dat is heel vreemd.'

'MOEST ALTIJD IEDEREEN TEVREDEN-STELLEN'

Tot slot nog even over je voorstelling. Je gaat de balans opmaken van een rijk en eigenzinnig leven. Wat is de mooiste en belangrijkste conclusie die je daaruit haalt?

'Ik aanvaard alles, het positieve, maar ook zeker het negatieve. Ik heb alles in het leven bij de ballen gepakt. Ik denk dat ik wel kan zeggen dat ik echt mezelf ben geworden en dat ik heb geleerd dat ik het helemaal niet zo slecht heb gedaan. Dat ik meer dan dankbaar ben dat ik het allemaal heb mogen meemaken. Ik hoop dat ik naar mezelf mag kijken met een positief gevoel en dat ik een beetje meer van mezelf mag gaan houden.'

The Importance Of Being Barrie is op 24, 25 en 26 juli exclusief te zien in het H'ART Museum in Amsterdam. Kijk voor kaarten op barriestevens.nl.

'HEB EEN LEVENSLANG MINDERWAARDIGHEIDSCOMPLEX'